

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK.

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

**nr. 6398 van 14 januari 2011
in de zaak A. 198.492/XIV-32.653**

In zake : XXXXX,
 die woonplaats kiest bij
 advocaat G. KLAPWIJK,
 kantoor houdende te 1050 BRUSSEL,
 P.E. Jansonstraat 11

tegen :

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Winner ADAMS, van Nigeriaanse nationaliteit, op 6 december 2010 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het arrest nr. 50.489 van 28 oktober 2010 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen;

Gelet op het administratief dossier, aangekomen ter griffie op 17 december 2010;

Gelet op artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, zoals gewijzigd door artikel 8 van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Waar de verzoekende partij een schending aanvoert van artikel 48, §2 en §3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, dient te worden opgemerkt dat die bepaling slechts uit één paragraaf bestaat. De verzoekende partij laat bovendien na uiteen te zetten op welke wijze het bestreden arrest die bepaling zou schenden. Het enige middel is in die mate kennelijk niet-ontvankelijk.

De aanvankelijk bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen heeft als motieven ernstige twijfel aan de verklaringen van de verzoekende partij over haar huwelijk en de verdwijning van haar echtgenoot, een gebrek aan geloofwaardigheid van haar verklaringen over het gedwongen huwelijk met haar schoonbroer en over de dreigende besnijdenis van haar kinderen die door haar schoonfamilie zou worden georganiseerd, “bovendien” het gebrek aan kennis over het verbod op besnijdenis en over besnijdenis zelf en “tenslotte” ongeloofwaardige verklaringen over de pastoors die haar zouden hebben geholpen met vluchten en die de twee andere kinderen in bescherming zouden hebben genomen.

In het bestreden arrest wordt de kritiek van de verzoekende partij op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van haar verklaringen over de beroepsactiviteiten en de verdwijning van haar echtgenoot, over haar schoonfamilie en over haar vlucht naar België omstandig weerlegd. In het licht daarvan hoefde niet verder te worden ingegaan op de “kritiek op de overvloedige motieven betreffende de politieke activiteiten van verzoeksters schoonvader en haar kennis over de wetgeving inzake vrouwenbesnijdenis en over hetgeen een besnijdenis precies inhoudt”. Ten overvloede moet worden vastgesteld dat in het bestreden arrest vervolgens concreet op de kritiek van de verzoekende partij wordt ingegaan, met name dat de aanvankelijk bestreden beslissing terecht oordeelt dat besnijdenis verboden is in de regio vanwaar de verzoekende partij afkomstig is zodat moet worden aangenomen dat zij daarvan op de hoogte is omdat het in haren hoofde een bekend feit zou moeten zijn, gelet op de impact op de maatschappelijke en sociale geledingen en het feit dat zij beweerdelijk een dochter aan besnijdenis zou hebben verloren. De motiveringsplicht als vormvereiste voor jurisdictionele beslissingen is derhalve niet geschonden en het enige middel is in die mate kennelijk ongegrond.

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep is niet toelaatbaar.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus, na beraad, te Brussel uitgesproken op veertien januari tweeduizend en elf, door :

de HH. C. ADAMS, wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,
J. CASNEUF, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

J. CASNEUF.

C. ADAMS.